

gjensidige Forhold, og Forbudet vil ganske vist ikke kunne bestaa i længere Tid uden at staae dette Forhold. Jeg kan ogsaa tænke mig, at de Herrer kunne sige, at der er mange store Interesser, der lide under Forbudet, saa at de ogsaa af den Grund maa ønske det hævet; jeg kan forstaa, at de kunne sige: Faren for, at vi udsætte os for den ondartede Lungesyge, kunne vi ikke negte er tilstede, men af de for os meget bethydningsfulde Motiver anse vi det dog for rigtigst, at Forbudet ophæves. Det kan jeg forstaa, og jeg vil tilføie, at en saadan Udtalelse fra Thinget vilde naturligtvis for mig være Anledning til at tage Sagen under den alvorligste Overveielse, og jeg antager, at Resultatet deraf vilde blive, at Forbudet blev hævet lidt før eller lidt senere (Ufbrydelse) — jeg kan ikke love det strax (Ufbrydelse) — ja, det kan ikke nytte, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein) ser saa vredt til mig (Holstein: Kun spørgende!) — men jeg vil arbejde hen til, at det kan ske, siden det synes, at man fra alle Sider her ønsker det. Derimod kan jeg ikke negte, at en Beslutning fra Thinget i den Form, hvori den her er foreslaaet, og som jo vilde være et Forsøg paa at optaase sig til Dommer over Lovligheden eller Ulovligheden, Bespielsen eller Ikkebespielsen af det Skridt, jeg foretager af rent administrativ Natur, vil for mig ikke have nogen særlig Betydning. Det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Mourad) kom ind paa Sagen og mente, at der laa ikke nogen Dabel, ligesaa lidt i hvad her var passeret som i det Forslag til Beslutning, der var opstillet. Jeg tror dog, at der for dem, der have fulgt denne Sags Behandling tidligere og nu idag, ikke vil være nogen Tvivl i saa Henseende, og hvad det angaar, at Forslaget til Beslutning ikke skulde angaa Fortiden, men kun Nutiden, saa vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at Forbudet jo bestaar endnu. Vil man gaa til at vedtage Beslutningen, staar jeg her som Dpret-holder af et ubespiet Forbud i dette Dieblift. Men Sagen er den: Der er ikke Noget, der kan være i Tvivl om, at den Dom, som ligger i Beslutningen, er dadlende, og forsaavidt den indeholder en Bedømmelse af Administrationens Virksomhed, kan jeg ikke tillægge den nogen saa stor Betydning. Det ærede Medlem kom tilbage til at erindre om, at jeg havde sagt, at jeg ogsaa af Hensyn til de Mænd, der havde Kreaturer omkring i Landet, ikke ønskede at hæve Forbudet strax. Jeg vil nu først bemærke, at det ikke er rigtig gjengivet af det høiærværdige Medlem. Jeg tilføiede udtrykkelig, at det har selvsølgelig

ikke været nogen Hovedgrund for mig; jeg sagde, at de forstfjellige i Forbudets Ophævelse Interesserede og navnlig de, som skulde gjøre Indkjøb til deres Besætninger, have været hos mig og spurgt, om det kunde ventes, at Forbudet blev ophævet i en nær Fremtid; da de ellers bleve nødt til at indkjøbe Kreaturer til dyrere Priser, naar de skulde have dem andetsfedsfra end fra Sverig. Jeg svarede, at Forbudet ikke vilde blive ophævet, saa at de kunde vente at gjøre deres Vinterindkjøb i Sverig. Nu forekommer det mig, at det ialtfald vilde sætte mig i et ubehageligt Lys, naar jeg skulde være nødt til at tage mine Ord tilbage, naar de have været i den Ubhagelighed at maatte kjøbe dyrere, end de ellers behøvede. Men jeg vil sige: Sagen har for Diebliftet heller ikke nogen brændende Karakter; det forholder sig efter min Mening ikke saaledes, som det høiærværdige Medlem, der, som jeg formoder, ikke er Landmand, synes at antage, at man netop nu skal gjøre Indkjøb til sine Besætninger. Jeg maa antage, at de væsentlige Indkjøb til Besætningerne ere gjorte, og at Interessen ved Forbudets Ophævelse for Diebliftet ikke vil være overordentlig stor. (Ufbrydelse). Ja, det kan det ærede Medlem senere faae Leilighed til at udvilde. Det er min Overbevisning, at paa denne Tid er i det væsentlige Fedealtene forsynede, og Besætningerne kompletterede, forsaavidt det er gjorligt. Jeg tror derfor ikke, at Spørgsmaalet for Tiden har nogen overordentlig Interesse. Jeg skal naturligtvis, Alt efter det Udfald, som denne Forhandling faar i dette Thing, og Resultatet deraf, tillægge det al den Betydning med Hensyn til mit fremtidige Forhold til denne Sag, som det er mig paa nogen Maade muligt. Jeg maa selvsølgelig forbeholde mig i den Henseende at indhente Erklæringer fra de veterinaire Autoriteter, førend jeg skrider til den endelige Afgjørelse. At Forbudet skulde ophæves, uden at der træder Noget i Stedet derfor, kan jeg ikke indse er muligt. Sandsynligvis vil jeg, som jeg allerede tidligere har bebudet, lade indtræde en Overgangstid, som jeg naturligtvis skal søge at gjøre saa lidt besværlig for de Paagjældende som mulig, men til at skride til en klar og bar Ophævelse af Forbudet, dertil vil jeg finde mig ubespiet.

Rosen: Jeg bad om Ordet for at hellede Opmærksomheden paa, at det Udvalg, som blev nedsat ifjor angaaende den samme Sag, afgav en Betænkning overensstemmende med Alles Mening, hvori det Ønske blev stærkt udtalt, at dette Forbud mod Kvægindførsel fra Sverig snarest mulig skulde op-